

[Retoft.]

tioner, som Finansministeren er bemyndiget til at udstede, i Stedet for at være 4 pCt. Obligationer nu maa blive udstedt som 4½ pCt. Obligationer.

Den væsentligste Ændring i dette Dækningslovsforslag maa siges at ligge i § 2, idet der i det oprindelige Lovforslag var givet Finansministeren Bemyndigelse til i hele den Periode, hvor man havde Obligationerne løbende, at udskrive de nødvendige Penge paa de ordinære Indkomstlove. Dette er ændret saaledes, at man nu kun har givet Finansministeren denne Bemyndigelse for en 5-aarig Periode, nemlig for Tiden fra 1936—37 til 1940—41. Disse Ændringer til Trods skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 103 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1691; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2183).

Formanden: Heller ikke denne Sag kan i indeværende Møde behandles, medmindre Tinget dertil giver sit Samtykke. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Udvalgets Indstilling og Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Retoft): Dette er en Dækningslov for den i et tidligere Møde i dette høje Ting vedtagne Lov om ekstraordinær Statstilskud til Kommunerne i Finansaaret 1935—36. Jeg skal om dette Lovforslag gøre ganske enkelte Bemærkninger. Jeg vil hævde, at jeg egentlig hellere havde set denne Skat udskrevet som en Merindkomstskat. Men dette har ikke været politisk muligt, og da jeg ser, at det er lykkedes den højtærede Finansminister at faa Lovforslaget igennem i det andet høje Ting paa

en saadan Maade, at Skatten bliver udskrevet paa de meget store Indkomster, vil jeg ogsaa anbefale, at Tinget stemmer for dette Lovforslag, saaledes som det foreligger ændret fra Landstinget.

Clausager: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man vedtager Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat til Staten i Anledning af ekstraordinært Tilskud til Kommunerne. Om Lovforslaget vil give de 6½ Mill. Kr., der var forudsat, har jeg ikke set Beregning for; den Part, der har været over Forhandlingerne, gør jo, at man ikke kan sætte sig ind i Enkeltheder, men vi maa henholde os til, at der i det andet høje Ting er foretaget en Undersøgelse deraf.

Det er ikke noget stort Beløb, her er Tale om i Forhold til, hvad der var krævet af den højtærede Finansminister i det Lovforslag, han fremsatte den 8. Januar. I det Lovforslag krævedes der ca. 25 Mill. Kr. om Aaret i to Aar, som skulde bruges ikke blot til det Formaal, vi taler om i Aften, men ogsaa til andre Formaal. Lovforslaget er altsaa blevet betydeligt begrænset, hvilket jeg beklager, thi vi har ikke været imod Skatten, hvorvel vi ikke synes om en Del Enkeltheder. Vi har ikke været imod saadanne Skatter, naar Provenuet blev brugt til Formaal, der efter vor Mening var gode.

Jeg beklager i denne Forbindelse, at det Forslag, som vi havde stillet som Grundlag og Forudsætning for Gældssaneringen, og som vilde have lagt Beslag paa mange Penge, af Regeringen er blevet afvist — til det Formaal vilde vi gerne have medvirket til Skattens Gennemførelse. Der er nemlig i Sandhed en himmelraabende Ulighed i Skattebyrden i vort Land, baade naar man ser hen til personlige Skatter og til Erhvervsskatter. Vi havde jo stillet vort Forslag og vilde bruge de Penge, der kunde faas gennem en Merindkomstskat og en Tillægsskat paa store Indkomster, til Dækning af det Beløb, der vilde medgaa til en Udligning heraf; men det var ikke muligt at faa det ført igennem med denne Regering, den har fuldstændig afvist vort Forslag.

Dette Lovforslag kan jeg, som sagt, anbefale, men jeg maa ligesom den foregaaende Taler, Socialdemokratiets ærede Ordfører (Retoft), sige, at ogsaa jeg beklager, at det ikke blev en Merindkomstskat. Den Lov, som kræver disse Skatter, siger nemlig i sin § 4, at Pengene skal tages enten paa en Merindkomstskat eller paa en Tillægsskat. Naar det nu er blevet en Tillægsskat, er